

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Economic

اقتصادی

والنتین کاتاسونوف* (Valentin Katasonov)

ترجمه: ا.م. شیرینی

۱۵ اپریل ۲۰۱۳

بردار طلایی سیاست چینی

(۱)

کارشناسانی که به طور حرفه‌ای با مسائل طلا مشغول می‌شوند، همواره به عامل چین توجه دارند. در عین حال، متخصصانی که چین مدرن را مورد مطالعه قرار می‌دهند، حوادث مختلف زمینی را اغلب با «سیاست طلایی» این کشور ارتباط می‌دهند. پس واقعیت «سیاست طلایی» چین، هدف، وسیله و نتیجه حاصل از آن کدام است؟

استخراج طلا: آفریقای جنوبی رتبه اول جهانی را به چین واگذار کرد

آهنگ رشد بی‌سابقه استخراج فلز زرد، واضح‌ترین «بردار طلایی» سیاست چینی است. از آغاز قرن حاضر یکی از بالاترین میزان افزایش استخراج طلا در چین مشاهده می‌شود. اگر حجم طلای تولید شده در سال ۲۰۰۰ را ۱۰۰ فرض کنیم، شاخص تولید طلا در سال ۲۰۱۱ در چین، ۵/۲۱۴؛ در روسیه، ۷/۱۴۹؛ اما در آفریقای جنوبی، فقط ۳/۴۶؛ در آمریکا، ۶/۵۶؛ در کانادا، ۷/۶۹؛ و در استرالیا، ۵/۸۷ بوده است. در طول اولین دهه قرن بیست و یکم در زمینه استخراج جهانی طلا تغییرات جدی در رتبه‌بندی کشورهای پیشرو روی داد. چین که در سال ۲۰۰۰ در رتبه چهارم (پس از آفریقای جنوبی، آمریکا و استرالیا) قرار داشت، در سال ۲۰۰۷ موفق شد رتبه اول را از آن خود سازد. این، یک حادثه برجسته در دنیای طلا بود. آفریقای جنوبی که مقام اول جهان در تولید طلا را از سال ۱۸۹۶، یعنی در مدت ۱۱۱ سال به خود اختصاص داده بود، از دست داد.

در سالهای بعد، چین فاصله خود در استخراج طلا با بقیه کشورها را پیگیرانه افزایش داد... در سال ۲۰۱۱ سهم چین در تولید سالانه جهانی طلا به ۱۳/۴ درصد رسید. چنین سطح رشدی در گذشته فقط مختص آفریقای جنوبی بود. با این همه، سهم آفریقای جنوبی در سال ۲۰۰۰، برابر ۵/۱۶ درصد بود. جالب توجه این است که چین موفق شد در سال ۲۰۱۲ به این جایگاه ارتقاء یابد (این موضوع پس از اعلام نتایج نهایی سال ۲۰۱۲ روشن تر خواهد شد). طبق گزارش منتشره از سوی انجمن صنایع طلای چین در ماه فبروری سال ۲۰۱۳، حجم استخراج فلز گرانبها در سال ۲۰۱۲ در جمهوری خلق چین به ۴۰۳ تن رسید که خود آن، موقعیت چین را به عنوان پیشتاز استخراج طلا در جهان تأیید کرد. شایان توجه است که در سال ۱۹۴۹ (سال تشکیل جمهوری خلق چین) ۷/۰۴ تن طلا در این کشور استخراج شد. بدین ترتیب، چین موفق شد حجم تولید فلز زرد خود را از سال ۱۹۴۹ تا سال ۲۰۱۲، یکصد برابر افزایش دهد.

مصرف و واردات طلا: چین در سال ۲۰۱۲ به جایگاه اول جهانی ارتقاء یافت.

بر اساس گزارش کمیته جهانی طلا، چین در سال ۲۰۱۱ به لحاظ مصرف طلا (۸۱۱ تن) در رتبه دوم جهانی قرار گرفت و پاشنه به پاشنه به هند (۹۳۴ تن) نزدیک شد. شایان توجه این که، ایالات متحده آمریکا با مصرف ۱۴۹ / ۹ تن طلا در رتبه سوم جای گرفت. همانطور که می بینیم فاصله هند و چین با آمریکا چندین برابر است. لازم به گفتن است در حالی که در هند کاهش مصرف طلا (۷ درصد در سال ۲۰۱۱ نسبت به سال ۲۰۱۰) مشاهده می شود، در چین، به عکس، افزایش می یابد (۲۲ درصد نسبت به سال ۲۰۱۱). سهم چین در عرضه جهانی طلا در سال ۲۰۱۱ به جای ۶ درصد در ده سال قبل، به ۲۶ درصد افزایش یافت. طبق گزارشهای اولیه، چین در سال ۲۰۱۲ بر هند پیشی گرفت و به کشور بیشترین مصرف کننده طلا در جهان تبدیل گردید.

همانطور که می بینیم، مصرف داخلی طلا در چین به میزان بیش از دو برابر از مقدار طلای تولید شده در سال ۲۰۱۱ در کشور افزایش یافته است. کسری آن به حساب واردات تأمین می شود. سالهای زیادی هند به لحاظ واردات طلا در رتبه اول قرار داشت، به خصوص این که سطح مصرف طلا در این کشور به طور سنتی بالاست، و حجم تولید داخلی آن چندان هم قابل ملاحظه نیست. هند با وارد کردن ۹۶۷ تن طلا در سال ۲۰۱۱ به درجه رکورد رسید. اما در سال ۲۰۱۲ تصویر آشنا تغییر کرد و چین از لحاظ میزان واردات فلز زرد، آن کشور را در پله دوم نشاند. طبق برآورد کارشناسان بلومبرگ، در سال ۲۰۱۲، ۵ / ۸۳۴ تن طلا، به شکل شمش و سکه های طلا، در مقایسه با ۲ / ۴۳۱ تن در سال ۲۰۱۱ (یعنی، با افزایش دو برابری در سال)، از هنگ کنگ به سرزمین اصلی چین وارد شده است.

بسیاری از کشورها همانطور که طلا می خردند، همانطور هم می فروشند. اما این داستان ارتباطی با چین ندارد. صدور قانونی طلا از چین بسیار سخت است. در واقع، صدور آن (به استثنای مقدار کم از راه قاچاق) عملاً ممکن نیست. در تارنمای معتبر مرتبط با طلا، نتیجه گیری زیر در باره این موضوع درج شده است: «کارشناسان و کارگزاران فلزات گرانبها در یک مسأله توافق کامل دارند و آن این که، حتی یک بار هم فروش طلا به بازار جهانی از سوی چین را به یاد ندارند».

آمار رسمی واردات طلای چین- فقط قسمت فوقانی کوه یخ

در آمار رسمی ورود فلز زرد به چین، احتمالاً، مقدار این پدیده کمتر نشان داده می شود. اولاً- واردات طلا به چین نه تنها از هنگ کنگ (که در آمار گمرکی وسیعاً در نظر گرفته می شود)، حتی از طریق سنگاپور و ماکائو صورت می گیرد. این، اساساً بخش «خاکستری» واردات است که در آمار رسمی جمهوری خلق چین لحاظ نمی شود. از آنجا که مجموع طول مرزهای چین بیش از ۲۲ هزار کیلومتر و خط ساحلی آن ۱۴ هزار و ۵۰۰ کیلومتر است، احتمال وجود «راهروهای» غیرقانونی دیگر واردات هم منتفی نیست. اغلب چنین عملیاتی در شکل معاملات مختلف مبادله کالانی بدون استفاده از ارز نمود می یابد. مثلاً، بارها مطبوعات از سفر بازرگانان چینی به کشورهای افریقائی و مبادله کالاهای مصرفی چینی با فلز زرد مردم و کارآفرینان محلی گزارش داده اند.

ثانیاً- طلا نه تنها از طریق کانالهای عادی بازرگانی، حتی در چهارچوب توافقات اعتباری بین المللی بانکهای چینی با بانکهای اروپائی که از طلا به مثابه ضمانت استفاده می کنند، به چین وارد می شود. **جیم میلی**، تحلیلگر امریکائی مسائل مالی در تارنمای «goldenjackass.com» در باره یک مسیر نشأت طلا از بانکهای بزرگ اروپا می نویسد: «در معاهده با بانکهای آسیائی و بنگاههای سرمایه گذاری، که پولهای هنگفتی به آنها به قرض دادند، گفته می شود که تأمین نیازمندی های اضافی فقط در شکل تحویل فیزیکی طلا انجام می گیرد. از آنجا که بانکهای غربی به حساب بازوهای مالی قدرتمند کار می کنند، عواقب اشتباه برای آنها فاجعه بار خواهد بود. مجموعاً در عرض چهار ماه (از

ماه مارچ تا ماه جون سال ۲۰۱۲) ۶ هزار تن طلای نقد (اساساً از سوئیس و ایتالیا) به آسیا سرازیر شده است. این اتفاق در حالی روی داد که بانکها طلا را از مشتریان خود به وام گرفتند. «در واقع دزدیدند».

ثالثاً- همانطور که کارشناسان اشاره می کنند، در پشت آمارهای رسمی هم همان طلایی قرار دارد که از معادن کاملاً یا بخشی متعلق به شرکتهای چینی به کشور وارد می شود. طبیعی است که چنین طلایی باید بسیار ارزانتر از طلای به دست آمده از بازارهای معمولی باشد.

چین معادن طلای کشورهای خارجی را می خرد

کمبود ذخایر زمین شناسی فلز گرانبها در محدوده ارضی جمهوری خلق چین، بسیاری از شرکتهای تولید کننده طلای کشور را به جست و جوی منابع تازه در دیگر کشورهای وادار می سازد. بدین جهت لازم به توجه است که منابع تولید داخلی مواد خام در چین رو به اتمام است. بیشتر در ماه مارچ سال ۲۰۱۰ کمیته جهانی طلا اعلام کرد، که ذخایر معادن طلای چین به علت افزایش میزان استخراج در طول شش سال تمام خواهد شد. به گزارش سازمان زمین شناسی امریکا، به عنوان یک منبع شناخته شده نسبتاً معتبر، چینها ۲۰ درصد ذخیره رسمی طلای خود را فقط در سال ۲۰۱۱ از دل خاک بیرون کشیدند.

چین دو برگ برنده، که خرید معادن طلا در جهان را آسان می سازد، در دست دارد. اولاً- چین فن آوری بسیار کارآمدی برای تولید طلا در اختیار دارد. ثانیاً- پول دارد. منشاء اصلی آن دو عبارت است از پولهای موجود در صندوق مستقل خارج از بودجه، تحت اختیار سازمان دولتی «شرکت سرمایه گذاری چین». شرکتهای دولتی، گیرندگان پول هستند. گروه شرکتهای معادن طلای چین، بزرگترین تولید کننده طلا در کشور، اعلام کرد که قصد دارد در معاملات بین المللی خرید معادن اضافی طلا شرکت کرده و با دیگر شرکتهای مشغول در زمینه توسعه معادن طلا در سراسر جهان همکاری نماید.

شرکتهای «شاندونگ گلد- زیژینگ ماینینگ» و «ژانوزیان ماینینگ»، دو شرکت دیگر چینی تولید کننده طلا، به مذاکرات فعال در زمینه خرید معادن طلا در خارج از کشور مشغول هستند. امروز دیگر چین مالک خصوصی معادن طلای قبلاً متعلق به شرکتهایی مانند «Norton Gold Fields»، «A1 Minerals»، «Gold One» «International»، «Zara»، «YTC Resources» و «Sovereign Gold» است.

سرمایه گذاران چینی در استرالیا به ویژه فعال هستند. در اینجا، چند مورد از معاملات برای خرید معادن طلا در این کشور را به عنوان مثال ذکر می کنیم. گروه شرکت چینی «زیژینگ ماینینگ» در ماه اپریل سال ۲۰۱۲ اعلام کرد که تصمیم دارد شرکت استرالیایی «Norton Gold Fields» را که به استخراج در معدن پادینگتن واقع در نزدیکی شهر **کالگورلی** مشغول است، به قیمت ۲۹۹ میلیون دالر بخرد. خرید سهم این شرکت استرالیایی تولیدکننده طلا به وسیله چینی ها، فقط آغاز کار است و آنها اعلام کردند که به منظور افزایش ذخیره طلای جمهوری خلق، تمام یا بخشی از شرکتهای استرالیایی تولیدکنندگان طلا را چین خواهند خرید. در سال ۲۰۱۱ چینی ها شرکت استرالیایی «A1 Minerals» تولید کننده طلا در معدن **لاورتون**، واقع در حومه شهر **ملبورن** را خریدند. اکنون نام این شرکت به نام شرکت مادر خود «Stone Resources Limited» در هنگ کنگ تغییر داده شده است. چینی ها همچنین بسته سهام پروژه استرالیایی «Zara»، تولید کننده طلا در اریتره را به ارزش ۸۰ میلیون دالر خریده اند. گروه «Yunnan Tin»، شرکت دیگر چینی، بزرگترین شرکت تولید کننده قلع در کشور و جهان، ۱۲/۳ درصد شرکت معدن استرالیایی «YTC Resources» را که به کار توسعه معدن **هرا** در نزدیکی شهر **کوبار** در **نیو ساوز ویلز** مشغول است، در اختیار دارد. شرکت دیگر استرالیایی، «Sovereign Gold»، که به توسعه سلسله معادن متروکه «Rocky River»

«Uralla» در شمال نیو ساوز ویلز اشتغال دارد، با شرکت اکتشافی «Jiangsu Geology & engineering» چین، که ۳۰ درصد دو بخش از این معادن را به قیمت ۴ میلیون دلار خریده است، قرارداد همکاری امضاء کرد. گزارشاتی از خرید سهام شرکت‌های تولیدکننده در سایر نقاط جهان هم منتشر شده است. به عنوان مثال، «National Gold Crop» چین نصف معدن طلای «Coer d'Alene Mines(CDE)» آلاسکا را خریده است. شرکت «Gold One International Resources Limited» چین نیز ۱۷/۷ درصد سهم شرکت تولید کننده طلای «Gold One International» آفریقای جنوبی را به قیمت ۷۹ میلیون دلار خریداری کرده است. چینی‌ها توجه خاصی به آفریقا دارند، منتها بسیاری از معاملات آنها در این قاره مخفی نگاه داشته می‌شود.

یکی از بزرگترین معاملات در سال ۲۰۱۲ در ونزوئلا انجام شد. دولت این کشور و شرکت چینی «China International Trust and Investment Corp» قرارداد همکاری برای توسعه معادن طلای «Las-kristinas» یکی از بزرگترین معادن طلای آمریکای لاتین امضاء کردند. معادن طلای «Las-kristinas» در جنوب ونزوئلا، در اراضی ایالت بولیوار واقع است. هوگو چاوز، رئیس جمهور (فقید) ونزوئلا ضمن تشریح توافقنامه، اظهار داشت که سخن نه فقط بر سر طلا، حتی بر سر مس هم هست. چرا که این معادن با هر دوی این فلز سرشار هستند. به طوری که، سهم طلای این معادن، طبق ارزیابی‌های مقدماتی، ۱۷ میلیون اونس برآورد می‌شود. تا زمان عقد این قرارداد، یک شرکت کانادایی در این معادن کار می‌کرد. دولت ونزوئلا تصمیم گرفت چینی‌ها را جایگزین کانادایی‌ها بکند. تأکید می‌کنم که سهام شرکت‌های تولید کننده طلا در کشورهای مختلف را چین به منظور تضمین آینده واردات طلای خود به قیمت ارزان می‌خرد.

ذخایر رسمی طلا: «ریاضیات چینی»

اطلاعات مربوط به اندوخته‌های رسمی طلا- فلز ثبت شده در ترازنامه حاکمیت پولی کشورها- بانک‌های مرکزی و خزانه داری (وزارت دارائی) بدین شکل به نظر می‌رسد. به گفته منابع رسمی، موجودی این فلز در چین، ۱۰۵۴ تن می‌باشد. مقامات چینی تأیید می‌کنند، که همه این طلاها در ترازنامه بانک مرکزی کشور (بانک خلق چین) قرار دارد. رقم فوق الذکر از سال ۲۰۰۹، که بانک مرکزی ذخیره طلا را به میزان ۷۵ درصد افزایش داد، تغییر می‌کند. اما کمتر کارشناسی باور می‌کند که اندوخته رسمی طلای چین واقعاً هم ۱۰۵۴ تن باشد، که بر اساس این شاخص هم کشور در رتبه پنجم جهانی جای می‌گیرد.

ذخایر طلای رسماً اعلام شده در ماه جنوری سال ۲۰۱۳

(طبق گزارش صندوق بین المللی پول)

نام کشور تن سهم در ذخایر ارزی طلا، درصد

امریکا ۵/۸۱۱۳/۳ ۷۶

آلمان ۳/۳۳۹۱/۵ ۷۳

ایتالیا ۸/۲۴۵۱/۸ ۷۲

فرانسه ۴/۲۴۳۵/۲ ۷۱

چین ۱/۱۰۵۴/۷ ۱

واضح است، که هم‌اکنون طلای تولید شده در داخل چین به ذخایر دولتی افزوده می‌شود. لازم به یادآوریست که میزان طلای تولید داخلی چین در سالهای اخیر بدین ترتیب بوده است: سال ۲۰۰۹-۳۲۴ تن؛ سال ۲۰۱۰-۲۵۱ تن؛ سال

۲۰۱۱-۳۶۹ تن؛ سال ۲۰۱۲-۴۰۳ تن. به نظر می رسد که بعد از سال ۲۰۰۹، زمانی که حجم طلای چین به ۱۰۵۴ تن رسید، ۱۴۴۷ تن فلز زرد دیگر به ذخیره طلای دولت اضافه شده است. بنا بر این، در ابتدای سال ۲۰۱۳ ذخیره طلای دولت جمهوری خلق چین به $2501 = 1447 + 1054$ تن افزایش یافت. و این، بدین مفهوم است که چین نه در رتبه پنجم طبق این شاخص که از گزارشات رسمی بر می آید، بلکه، در رتبه سوم پس از امریکا و المان قرار می گیرد.

البته، این هنوز همه مسأله نیست. برخی کارشناسان عقیده دارند که ذخایر طلای چین باز هم بیشتر است. به عنوان مثال، ارزیابی اینسلی مت، سردبیر «Daily Resource Hunter» را که در ماه فبروری سال ۲۰۱۳ در رسانه های جمعی انتشار یافت، در نظر بگیرید. طبق برآورد او، ذخیره رسمی طلای چین علاوه بر تولید داخلی، به حساب واردات تکمیل می گردد و مقدار آن برابر ۳۹۲۷ تن است. بدین ترتیب معلوم می شود که چین به لحاظ حجم ذخیره رسمی طلا حتی المان را پشت سر گذاشته و در رتبه دوم جهانی پس از امریکا جای گرفته است. افزون بر آن، اینسلی مت تأکید می کند، که واردات مخفیانه طلا از افریقا و امریکای جنوبی هم را که در آمارهای گمرکی جمهوری خلق چین انعکاس نمی یابند، باید در نظر گرفت. در نهایت او مقدار آن را برابر ۷۰۰۰ تن برآورد می کند. یعنی، اگر این ارزیابی را باور کنیم، چین به حد کافی به امریکا، که ذخیره رسمی فلز زرد آن کمی بیشتر از ۸۰۰۰ تن است، بسیار نزدیک شده است.

ادامه دارد...

*- پروفیسور، دکتر علوم اقتصاد، مدیر مرکز پژوهشهای اقتصادی روسیه

بنام «سرگنی فیودوریچ شاراپوف»

<http://www.fondsk.ru/news/2013/04/06/zolotoj-vektor-kitajskoj-politiki-i-19921.html>

۲۴ فروردین- حمل ۱۳۹۲